

РЕШЕНИЕ

№ 5830

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3968** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано по жалбата на Д. И. Д. против заповед № 3382з-186/26.03.2021 г. на началника на 07 РУ-СДВР, с която на основание чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо от ЗМВР във връзка с чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради нарушение на административно производствените правила и на материалния закон – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Твърди се, че в заповедта не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението и доказателствата въз основа, на които е установено. Административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, изразяващо се в необсъждане на тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, формата на вината и цялостното поведение на служителя. Нарушенията на административно производствените правила се обосновават с неспазване на разпоредения срок за извършване на проверка. Излагат се доводи, че описаното в заповедта нарушение не е извършено, както и че извършеното деяние не съставлява дисциплинарно нарушение, тъй като в хода на проверката не са отчетени извършените процесуални действия по досъдебното производство, не е отчетена реалната натовареност на служителя и не се обсъдени и анализирани дадените от него писмени обяснения в хода на

административното производство. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Началника на 07 РУ-СДВР не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че към момента на издаване на оспорената заповед, видно и от приетата по делото Кадрова справка рег. № 513р-12885/11.02.2021 г., инспектор Д. И. Д. заема длъжността старши разследващ полицаи в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 07 РУ-СДВР.

По повод постъпило в 07 РУ-СДВР постановление от 29.01.2021 г. на прокурор Т. Й. по досъдебно производство № 33823МК-1617/2020 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр.пр. № 41039/2020 г. по описа на СРП, с което се отстранява водещия разследването старши разследващ полицаи Д. Д., със заповед №3382з-74/05.02.2021 г. на началника на 07 РУ-СДВР е разпоредена проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР. Заповедта е връчена на Д. Д. на 05.02.2021 г.

На 15.02.2021 г. на служителя е връчена покана за даване на писмени обяснения по формулирани четири въпроса. Същият се е възползвал от предоставена му възможност и на 17.02.2021 г. е депозирал писмени обяснения, съдържащи отговори на поставените въпроси.

С докладна записка от 01.03.2021 г. е поискано удължаване на срока за извършване на разпоредената със заповед № 3382з-74/05.02.2021 г. на началника на 07РУ-СДВР проверка, поради ползване на отпуск по болест от председателя на комисията.

Резултатите от проверката са обективирани в справка № 3382р-9906/23.03.2021 г. На същата дата на служителя е връчена покана за запознаване със справката и за даване на писмени обяснения във връзка с проведеното дисциплинарно производство. Видно от протокол рег. № 3382р-10317/24.03.2021 г. Д. Д. не се е възползвал от предоставената му възможност и не е депозирал писмени обяснения.

В хода на дисциплинарното производство е установено, че досъдебно производство №33823МК-1617/2020 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр.пр. №41039/2020 г. по описа на СРП е образувано с постановление от 12.10.2020 г. на прокурор Т. Й. за престъпление по чл. 209, ал. 1 от НК. В постановлението за образуване наблюдаващият прокурор е дал задължителни указания за водещия разследването, които се изразяват най-общо в следното: да се разпитат конкретно индивидуализирани лица и да се установи лицето, което е получило парични преводи през „И. пей“ на 30.04.2020 г. и на 02.05.2020 г. С резолюция от 19.10.2020 г. на началника на сектор „Разследване“ досъдебното производство е възложено на старши разследващ полицаи Д. Д..

На 29.10.2020 г. той е изготвил постановление за ОИМ и ПСД рег. № 3382р-35078/02.11.2020 г., с което е указано установяване на всички свидетели-очевидци и разпитването им в качеството на свидетел в срок до 19.11.2020 г.

На 26.10.2020 г. Д. е изготвил призовка за свидетел - Левент М. Щ., като е посочил два адреса за призоваване – в [населено място] и в[жк]. Призовката е изпратена на 08 РУ за връчване. С писмо от 08 РУ от 25.11.2020 г. е върната невръчена призовка с информация, обективирана в докладна записка, че лицето не е

намерено на адреса в [населено място]. Липсват данни за връчване на адреса в[жк], респ. за предприети действия от водещия разследването за това. Подобни са и действията по отношение и на призовката от 24.11.2020 г. Впоследствие, в периода от 10.12.2020 г. до отстраняването му, единствените действия, осъществени от Д. се изразяват в изпращане на писмени запитвания до ТД на НОИ, НСлС, ГДИН, ГД „ГРАО“ и мобилните оператори в страната.

В този период са изпратени две искания за удължаване на срока на разследването с два месеца, а именно: на 01.12.2020 г. и на 28.01.2021 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна Комисията е извела извод, че Д. не е извършил нито едно действие по разследването в периода от разпределяне на досъдебното производство на 19.10.2020 г. до неговото отвеждане с постановление от 29.01.2021 г. Извършените от него действия са формални извънпроцесуални действия, които не съставляват изпълнение на дадените указания на СРП по т. 1-4 от прокурорското постановление от 12.10.2020 г.

По делото е приета справка за натовареност на Д., видно от която, за периода 12.10.2020 г. до 29.01.2021 г. същият е работил общо по 44 броя досъдебни производства и 3 бр. бързи производства. Разпределени са му 13 бр. постановления по делегация, като от тях са изпълнени - 9 бр. В посочения период Д. е имал 4 дежурства и 6 дежурства на разположение.

За същият период, Д. е ползвал платен годишен отпуск от 25.01.2001 г. до 29.01.2021 г. в размер на 5 работни дни.

За доказване на фактическите констатации по делото е прието заверено копие от материалите по досъдебно производство № 3382-ЗМК-1617/2020 г. по описа на 07 РУ-МВР, пр.пр. 41039/2020 г. по описа на СРП, както и кадрова справка и специфична длъжностна характеристика за длъжността „младши разследващ полицай - старши разследващ полицай“ в група към сектор „Разследване“ в районно управление – СДВР.

Въз основа на така проведеното дисциплинарно производство е издадена оспорената заповед, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 във връзка чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР на Д. И. Д. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца. От правна страна същата е мотивирана с нарушение на задълженията, съдържащи се в длъжностната характеристика за длъжността „старши разследващ полицай“, а именно: „Провежда разследване по реда на НПК по наказателни производства за престъпления от общ характер в предвидените процесуални срокове“, „Взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването по водените досъдебни производства, като събира в най-кратък срок необходимите доказателства за разкриване на обективната истина съобразно НПК“, „При осъществяване на дейността се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на Република България, разпоредбите на НПК, НК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешно ведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС, писмените указания на прокурора, като взема решения самостоятелно по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото“.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, разполагаща с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 211 от ЗМВР, срещу

подлежащ на оспорване по съдебен ред административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 204, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Същата е издадена от началника на 07 РУ-СДВР, който е оправомощен да налага дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1-3 от ЗМВР. Заеманата от него длъжност е ръководна, видно от VIII т. 1 от таблицата към Класификатора на длъжностите в МВР, утвърден със Заповед № 8121з-140/24.01.2017 г. на министъра на вътрешните работи, което обуславя и правомощието му да налага дисциплинарно наказание порицание.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, с което е спазено, както общото изискване на чл. 59, ал. 1 АПК, така и изискването на специалния закон. Издадената заповед съдържа всички реквизити предвидени в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Съдът не споделя доводите изложени в жалбата, че в заповедта не са посочени обстоятелствата, при които е извършено дисциплинарното нарушение и доказателствата, въз основа на които е установено. В административния акт ясно и недвусмислено е посочено, времето и мястото на извършване на нарушението и в какво се изразява то, а именно: неизвършване на нито едно действие по разследване и изпълнение на задължителните указания на наблюдаващия прокурор при СРП, дадени в постановление от 12.10.2020 г. по пр. пр. № 41039/2020 г., в периода от 19.10.2020 г. до отстраняването му с постановление от 29.01.2020 г. В заповедта са изложени всички фактически установявания на дисциплинарно наказващия орган, които описват обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Налице е и изрично препращане към констатациите от извършена нарочна проверка, обективирани в справка с рег. № 3382р-9906/22.03.2021 г., с която оспорващия е изрично запознат.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила.

Дисциплинарната отговорност на оспорващия е реализирана в срока по чл. 195, ал. 1 ЗМВР предвиждащ, че дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съгласно чл. 196, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В разглеждания случай дисциплинарното нарушение, за което е санкциониран служителят, е станало известно на дисциплинарно наказващия орган (началника на 07РУ-СДВР) с представянето на Справка рег. № 3382р-4645/22.03.2021 г., което видно от положената върху същата резолюция е станало на 22.03.2021 г. Следователно, срокът да се наложи дисциплинарно наказание на служителя е спазен, тъй като оспорената заповед е издадена на 26.03.2021 г.

Преди издаване на оспорената заповед е спазена процедурата по чл. 205 и чл. 206 от ЗМВР. Дисциплинарното производство е образувано при наличието на данни за извършено нарушение, обективирани в докладна записка рег. № 3382р-4645/05.02.2021 г. по описа на 07 РУ-СДВР, изготвена въз основа на постановление от 29.01.2021 г. на прокурор Т. Й. по досъдебно производство № 3382МК-1617/2020 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр.пр. №41039/2020 г. по описа на СРП, с което е отстранен водещия разследването старши разследващ полицай Д. Д..

Разпоредбата на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР не вменява в задължение на дисциплинарно наказващия орган извършването на нарочна проверка. Извършването на такава, съгласно визираната норма, може да бъде разпоредено „за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение“. В случая дисциплинарно наказващия орган е приел, че извършването на проверка е необходимо за установяване на нарушението, индивидуализиране на нарушителите и формата на вината им. С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав не споделя доводите, изложени в жалбата за допуснати нарушения на административно производствените правила, изразяващи се в незапознаване на дисциплинарно отговорното лице с иницираното дисциплинарно производство и резултатите от него. В тази връзка следва да се отбележи, че дисциплинарно отговорното лице е запознато със започналото дисциплинарно производство и с неговия предмет с връчване на заповедта за проверка, получаване на покана рег. № 3382р-5679/11.02.2021 г. за даване на писмени обяснения (чл. 208 от ЗМВР) и с резултатите от извършената проверка, обективирани в справка рег. № 3382р-9906/22.03.2021 г. В същата подробно е описано дисциплинарното нарушение, обстоятелствата по неговото извършване и установяване, както и предвиденото в закона наказание за този вид деяние, като служителят е бил поканен в определен срок да даде писмени обяснения точно по тези констатации. След получаването на поканата, оспорващият е разполагал с възможност да се възползва от правото си по чл. 205, ал. 3 от ЗМВР и ако желае, да бъде подпомаган в защитата си от посочен служител на МВР. За реализирането на това право не е необходимо да има изрично отбелязване от страна на ответника за тази възможност. Отказът от даване на писмени обяснения, респ. недаването на писмени обяснения в определения срок, какъвто е настоящия случай, не може да има аз последица опорочаване на дисциплинарното производство, когато наказващият орган е предоставил възможност за това. Разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР гарантира правото на защита на служителите в хода на дисциплинарното производство посредством алтернативни способи за изразяване на позиция по установеното дисциплинарно нарушение, като вменява в задължение на дисциплинарно наказващия орган да приеме писмените обяснения или да изслуша служителя пред налагане на дисциплинарното наказание.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в хода на дисциплинарното производство, приключило с издаване на оспорения административен акт не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на дисциплинарно отговорното лице до степен позволяваща квалифицирането на тези нарушения като съществени и имащи за последица отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на основание чл. 146, ал. 3 от АПК.

Дисциплинарната отговорност на оспорващия е ангажирана за допуснатото нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР и чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Сочената за нарушена разпоредба на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР установява състав на дисциплинарно нарушение, осъществено чрез бездействие и изразяващо се в „неизпълнение на служебните задължения“. Разпоредбата на чл. 200, ал. 2, т. 11 от ЗМВР установява налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Наличието на визираната хипотеза е мотивирано с нарушение на задълженията,

съдържащи се в длъжностната характеристика за длъжността „старши разследващ полицай“, а именно: „Провежда разследване по реда на НПК по наказателни производства за престъпления от общ характер в предвидените процесуални срокове“, „Взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването по водените досъдебни производства, като събира в най-кратък срок необходимите доказателства за разкриване на обективната истина съобразно НПК“, „При осъществяване на дейността се ръководи от основните принципи на законност, залегнали в Конституцията на Република България, разпоредбите на НПК, НК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешно ведомствените актове на МВР, постановленията и тълкувателните решения на ВКС, писмените указания на прокурора, като взема решения самостоятелно по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото“.

Събраните в хода на дисциплинарното производство писмени доказателства, част от които са и материалите по досъдебно производство № 3382-ЗМК-1617/2020 по описа на 07РУ-СДВР, пр.пр. №41039/2020 г. по описа на СРП, обосновават извод за неизпълнение на служебните задължения, изразяващо се в неизвършване на указанията от наблюдаващия прокурор действия по разследване в постановление от 12.10.2020 г. и непредприемане на каквито и да било процесуално следствени действия в рамките на периода на водене на досъдебното производство, което възпрепятства неговото своевременно, законосъобразно и успешно извършване.

Този извод не се опровергава от доводите изложени в жалбата. Действително, разследващия разполага с оперативна самостоятелност относно реда и срока на извършване на процесуално-следствените действия, но същото не го освобождава от задължението за тяхното извършване в срок, позволяващ своевременното приключване на досъдебното производство. Неоснователни са и доводите, че Комисията не е отчела реалната натовареност на служителя през периода. В хода на дисциплинарното производство са събрани достатъчно данни, обективирани в нарочна справка, видно от която за периода от 12.10.2020 г. до 29.01.2021 г. Д. е работил общо по 44 броя досъдебни производства и 3 бр. бързи производства. Разпределени са му 13 бр. постановления по делегация, като от тях са изпълнени 9 броя. През същия период Д. е имал 4 дежурства и 6 дежурства на разположение. Тези данни са анализирани от Комисията, която е извела извод, че тази натовареност е в рамките на нормалната за служителите в сектор „Разследване“ на 07 РУ-СДВР. Нещо повече, изискана е и справка за ползвания от служителя законоустановен отпуск, като съобразно неговата продължителност Комисията е извела извод, че същата не би могла да окаже негативно въздействие върху ритъма му на работа. Извършените от членовете на Комисията действия в рамките на образуваното дисциплинарно производство не подкрепят твърдението на оспорващия за нарушаване на принципа на обективност и безпристрастност. Изтъкнатият от него факт, че членовете на Комисията са служители на 07 РУ-СДВР, а част от тях са негови преки началници не

може да внесе съмнение относно тяхната обективност. Това е така, тъй като видно от административната преписка дисциплинарното производство е проведено всестранно и пълно. Нещо-повече, с оглед компетентността на дисциплинарно наказващия орган, а именно: началника на 07 РУ-СДВР, от разпоредите на ЗМВР се налага извод, че членове на Комисията не могат да бъдат служители на други структурни звена на МВР.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че материалния закон е правилно приложен спрямо конкретните факти и обстоятелства, поради което и спрямо оспорената заповед не е налице отменителното основание на чл. 146, т. 4 от АПК.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. Д. против заповед № 3382з-186/26.03.2021 г. на началника на 07 РУ-СДВР.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: